

VALLE-RASMUS ROOTS tšello ERSO dirigent CLEMENT POWER

erso.ee

erso

BALTI & EESTI MUUSIKA PÄEVAD

26. aprill 2024
ESTONIA KONTSERDISAAL

28. aprill 2024
VANEMUISE KONTSERDIMAJA

MARGO
KÖLAR

iute
ERSO PEASONSOR

LIISA
HÖBEPAPPEL

AGE
VEEROOS

LINDA
LEIMANE

MARIUS
BARANAUSKAS

JUSTINA
REPEČKAITĒ

PAKEND & PRINT
EESTI MUUSIKATAAS

BioBlock®

myfitness
EESTI MUUSIKATAAS

NORDAID

RADISSON COLLECTION
HOTELS

NORDIC
C A F E

LIVIKO
— EESTI MUUSIKATAAS —

HOOLA
SÜRPSONSOR
Epiim

Tartu 2024
Euroopa kultuuripealinn

A.LeCoq
Jaguspartner

Delfi
Meediapartner

EHL
Eesti Helihoojate Liit

EESTI KULTUURIKAPITAL

KULTUURIMINISTEERIUM

TARTU

LHV

Eesti Auhinnatšing

BCMN

Nordisk kultuurikontakt

LITVUANIAN SOCIETY FOR CULTURE

LATVIJAS SIMFONISKA KAPTELMA

VILNIUS

iute

ERSO PEASPONSOR

ELAV INSPIREERIV RIKASTAV

Eesti muusikat viivad üheskoos maailma ERSO ja fintech lute

ERSOga on võimalik koos kasvada.
Meid seob otsing ja inspiratsioon.
Nii ERSO kui ka lute püüdleavad alati
tiptaseme poole.

- TARMO SILD
lute juht ja kaasasutaja

E · R · · O

BALTI JA EESTI
MUUSIKA PÄEVAD

VALLE-RASMUS ROOTS tšello
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Kontsertmeister Triin Ruubel
Dirigent CLEMENT POWER

kell 19 – sümfooniakontsert

VALLE–RASMUS ROOTS tšello
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Kontsertmeister Triin Ruubel
Dirigent CLEMENT POWER

28. aprilli kontserdil antakse üle „LHV uue heliloomingu Au–tasu 2024“

Margo Kõlar (1961)

„...vaid üksainus sõna...“ (1999)

Liisa Hõbepappel (1994)

„Ja nüüd on ikka veel nüüd“ (2024, esiettekanne)

Age Veeroos (1973)

„Harpyia“, kontsert tšellole ja orkestrile (2024, esiettekanne)

vaheaeg

Linda Leimane (1989)

„Enantiomorphic Chambers“ (2018)

Justina Repečkaitė (1989)

„Vellum“ (2020)

Marius Baranauskas (1978)

„Supernova“ (2024, esiettekanne)

28. aprilli kontserdist teevad otseülekande Klassikaraadio, LR3 Klasika, LRT Klasika ja ERSO TV (erso.tv), salvestisi saab ka järelkuulata ja –vaadata.

Margo Kõlar. © Kaupo Kikkas.

Margo Kõlar (1961)

„...vaid üksainus sõna...“ (1999)

Margo Kõlar:

„Sündisin Eesti NSVs, punamustvalges maailmas, kus panustamine muusikale oli hästi mõtestatud. Peale vanemate pühendasid mulle oma aega Friida Krimm, Vaike Uibopuu, Kadim Vassipov, Heino Kostabi, Tõnn Sarv, Mikk Sarv, Tiia Järg, Madis Kolk, René Eespere, Taivo Niitvägi, Vello Salo... oh, see mõjutuste hulk kasvab ruttu üle pea. Oma osa oli minu uudishimul maailma ja kogukonna toimimise vastu. Heliloomingu doktorikraadini jõudsin Eino Tambergi õpilasena. Selle kõrval arenesid välja huvid varajase vokaalmuusika, pärimuskultuuri, muusikatehnoloogia ja helirežii vastu. Praegu on mul au anda oma panus õpetajana Eesti muusika- ja teatriakadeemias.

„...vaid üksainus sõna...“ on tiheda siseehituse ja lakoonilise vormiga helind — nagu üks sõnagi. Pealkirjale võiks mahtu anda muistne lugu imelisest tervenemisest, vt Mt 8: 5—13.“

Liisa Hõbepappel (1994)

„Ja nüüd on ikka veel nüüd“ (2024, esiettekanne)

Liisa Hõbepappel on helilooja, kelle muusikat iseloomustab helivärvitaju ja uute väljendusvahendite otsimine. Ta tegeleb oma teostes väikeste detailidega, mis moodustavad läbipõimunud tähendusvõrgustiku. Hõbepappeli loomingut on võrreldud detailitundliku graafikaga. Ta on

kirjutanud muusikat nii kodu- kui ka välismaistele koosseisudele. Ta on konkursi „Discovering Young Composers of Europe“ (DYCE, 2022) oma piirkonna võitja. Selle tulemusel telliti temalt teos „Rosa majalis“, mille kandsid ette neli uue muusika ansamblit üle Euroopa: Cikada Ensemble (Oslo), Divertimento Ensemble (Milano), Taller Sonoro (Sevilla) ja ansambel U: (Tallinn). Ühtlasi oli ta eelmisel aastal U: juures residentu:ris. Sellel aastal on ta olnud residentuuris Põhja-Saksamaal ühenduse Forum Neue Kunst juures.

Hõbepappel on teinud koostööd Tallinna Uue Muusika Ansambliga, Belgia uue muusika ansambliga Fractales ning ansambliga L’Arsenale Itaaliast. Eestis on tema muusikat esitanud mh Eesti Rahvusmeeskoor, Trio ’95, klarnetist Taavi Orro, pianist Sten Heinoja, organist Kadri Toomaja ning laulja Iris Oja. Eelmisel aastal oli tema teos „First Step, Last White“ Eesti olulisima heliloomingu konkursi, LHV Au-tasu nominent. 2020. aastal pälvis ta Artur Lemba nimelise stipendiumi.

Liisa Hõbepappel alustas kompositsiooniõpinguid 2014. aastal Heino Elleri muusikakoolis (juhendajad Alo Põldmäe ja Katrin Aller). 2021. aastal lõpetas ta *cum laude* Eesti muusika- ja teatriakadeemia (juhendaja prof Toivo Tulev). 2022. aastal alustas ta õpinguid samas magistrantuuris (juhendajad prof Toivo Tulev ja Helena Tulve). Tal on ühtlasi bakalaureusekraad ajakirjanduse ja kommunikatsiooni erialal Tartu ülikoolist.

Liisa Hõbepappeli sõnul on tema kui helilooja soov reageerida kõigele laastavale, mis meid ümbritseb, ja samas luua pelgupaiku, kust leida

lohutust. Teose „**Ja nüüd on ikka veel nüüd**“ („**And now it is still now**“) erinevad inspiratsioonikihistused peituvad prantsuse luuletaja Bernard Noëli luuletuses „Tindist tee I“ (Jüri Talveti tõlge):

„ja nüüd on ikka veel nüüd kuigi kõik libiseb
kuigi kõik kulgeb edasi jättes nahale uurde
ei ole teada miks või mille peal miski möödub
kõri väsis õhu segamisest sõna vormimisest
miski hämar-öine kõditab ehk on see rammetus
ent maailm peab saamagi vanaks ja vabanema
oma piirdest kuni keha üksi kohtab lõpmatust unes
ei tea ta et unenägu ongi asendanud elu
ja et kõik jääb seda asendust pühitsedes vakka
siiski miski liigatab pea tagamaal kas on see
vari mis tuleb mis kohe ka läheb või on see
lihtsalt maailm mis lõpuks piseneb oma tihkeks suitsuks
[---]“

Age Veeroos. © Tiina Villako.

Age Veeroos (1973)

„Harpyia“, kontsert tšellole ja orkestrile (2024, esiettekanne)

Age Veeroos õppis kompositsiooni Eesti muusika- ja teatriakadeemias Eino Tambergi ja Helena Tulve juhendamisel. Magistriõppes täiendas ta end Karlsruhe kõrgemas muusikakoolis Wolfgang Rihmi juures. Ta on osalenud heliloojate kursusel IRCAMis, Acanthesi suvekoolis Arditti keelpillikvarteti liikmete käe all, Salvatore Sciarrino, Georg Friedrich Haasi, Betsy Jolasi jt

meistriklassides. Löökpilliteos „Ma olen suur kuu su silmapiiril“ (2020) valiti žürii ja rahvahääletuse tulemusena Euroopa Kaasaegsete Heliloojate Orkestri (ECCO) *online* kontserdi kavasse Brüsselis, esitajaks Joey Marijs (ans Slagwerk Den Haag). 2020. aastal osales Veeroos rahvusvahelises projektis „250 piano pieces for Beethoven“, mis hõlmas ettekandeid Saksamaal ja salvestamist Lääne-Saksa Raadio (WDR) stuudios koostöös Susanne Kesseliga. „Imaginäre Sonate op. 53“ ilmus projekti IX kogumikus (kirjastus Musica Ferrum) Rainer Nonnenmanni kommentaaridega. 2021. ja 2022. aastal kanti Tallinnas ja Kölnis ette ansambli Musikfabrik (dirigent Clement Power) ja festivali „AFEKT“ koostöös valminud, Ilmar Laabani 100. sünniaastapäevale pühendatud teos „ich sehe Federn wachsen im Sand der Wüsten...“. 2023. aastal kõlas see Viini kontserdimajas ja Berliini Radialsystemi saalis ansambli Klangforum Wien esituses Bas Wiegersi ja Peter Rundeli juhatusel. 2023. aastal pälvis Age Lepo Sumera nimelise heliloomingupreemia. Käesoleval aastal ilmub koostöös plaadifirmaga Kairos tema autorialbum.

Age Veeroos:

„**‘Harpyia’** tähendab vanakreeka keeles tormituult või tormilindu. Mütoloogilised, pooleldi naise, pooleldi linnu kujuga harpüiad (kurjad õhuvaimud) kehastasid äkilisi tuulepuhanguid ja äärmuslikke loodusjõudusid. Need võisid kaduda sama järsult kui ilmusid. Sarnaselt kirjeldaksin ka materjali, millega ma teose algfaasis töötasin ja milles ei puudu ka tormieelse vaikuse elemendid. Kuid kirjutamisprotsess ise oli minu jaoks nagu kujutlusharjutus kliimasoojenemisest. Uurisin ja lugesin siis õhu koostise, atmosfääri- ja kasvuhoonegaaside kohta ning mind hakkas huvitama, kuidas ma mõtlen kliimamuutustest. Millisena ja kui vahetult ma tajun ohtu? Mida ja kui palju saaksin järgmiste põlvkondade heaks ära teha seni, kui ma ise ei pea rinda pistma ootamatute ilmanähtustega? Ja kas nende pöördumatute protsesside valguses mõtestan ma oma elu kuidagi teisiti?“

Linda Leimane (1989)

„Enantiomorphic Chambers“ (2018)

Linda Leimane on läti helilooja, kelle teosed on sageli seotud kehalisuse ja kehakunstiga, tema viimased tööd kajastavad kvantteaduse kontseptsioone. Ta töötab solistide, ansamblite, orkestrite, lavastajate ja koreograafidega, tegeleb elektroonikaga, samuti teeb koostööd teiste valdkondade kunst-

Linda Leimane.

nikega, kureerib installatsioone jne. Ta on õppinud Jāzeps Vītolsi nim Läti muusikaakadeemias kompositsiooni ja elektroakustilist muusikat ning täiendanud end kompositsiooni ja uue muusika tehnoloogia alal Lyoni riiklikus muusika ja tantsu konservatooriumis, Milanos Agoni heli uurimise keskuses ja mitmesugustes töötubades. Tema muusikat on mängitud Lätis, Eestis, Leedus, Prantsusmaal, Itaalias, Austrias, Taanis, Rootsis, Šveitsis, Hollandis, USAs ja Austraalias. Ta on pälvinud I koha Pēteris Vasksi heliloomingu konkursil 2012., 2014. ja 2015. aastal. 2013. aastal omistati talle Täivaldis Ķeniņši auhind. Linda Leimane ja Artūrs Punte „Dialexica“ oli 2018. aastal Läti suure muusikaauhinna nominent. Tema „Guesstimations“ kammerorkestrile ilmus kogumikplaadil Sinfonietta Rīga esituses Normunds Šnē dirigeerimisel (SKANI) ning valiti „Roche Young commissions 2015“ ja „Tactus forum 2015“ viie parima teose hulka. Tema sümfooniline teos „Panel 5“ oli Läti Raadio 3 Klasikas uue heliloomingu kategoorias kümne parema hulgas (2013). Tema elektroonilisi teoseid on esitlenud SHAPE platvorm ja Crack Magazine (2022).

Jõuluööl lõpliku vormi saanud „**Enantiomorphic Chambers**“ on Linda Leimane isiklik „jõululaul“. Teos sisaldab temale ebatüüpilist, kuid koraalile omast struktuurset lihtsust, kus on meloodia- ja bassiliin ning harmoonilised täitekihid, kõik äärmuslikult aeglasel liikumises. Nagu jõuluõhtule omane, on see 'koraal' ajas halastamatult laiali venitatud, selle rangeid vormireegleid varjavad pidevalt pulseeriv vibratsioon ja kõlavärvimuutused. See on range kaanoni ja täieliku vabaduse, värvide lihtsuse ja keerukuse vaheline vastastikune mõjutamine, teadlik piiratusest vabadusse murdmine.

Justina Repečkaitė (1989) **„Vellum“ (2020)**

Justina Repečkaitė muusika kohta on öeldud, et sel on „palju sarnasusi teemantiga“ (Ben Lunn, UK), see on „kutsuv, pidevalt muutuv, sömer ja läikiv“ (Max Erwin, USA), „joonistatud teravaima pliitsiga“ (Šarūnas Nakas, Leedu). Pärast kompositsiooni magistrikraadi omandamist Prantsusmaal õppis ta Pariisis IRCAMis. Pompidou keskuse suures saalis tuli ettekandele tema teos „Transduced“ (2020) löökpillidele ja live-elektroonikale. Pariisis oli ta Singer–Pognac Foundationi kunstnik–resident, Maxime Pascali juhitud ansambli Le Balcon helilooja–resident ning pälvis Nadia ja Lili Boulangeri rahvusvahelise keskuse stipendiumi. Seejärel resideeris ta Saksamaal Villa Waldbertas ja Wiepersdorfi lossis ning Darmstadtis 2021. aasta suvekursustel tuli ettekandele tema „Pulsating Skin“ löökpillidele ja elektroonikale. „Chartres“ (2012) keelpilliorkestriks ja „Tapisserie“ (2015) kammeransambliks esindasid Leedut ISCMi Maailma Muusika Päevadel ja rahvusvahelisel heliloojate rostrumil. Teose „Encierro“ (esitaja saksofonikvartett Opus 333) salvestis valiti 2019. aasta 15 parima Leedu teose hulka.

Justina muusikat esitavad sellised ansamblid, nagu Ensemble InterContemporain, Court–Circuit, 2e2m, Spectra, Asko/Schönberg, Tallinna Uue Muusika Ansambel, OSSIA, Platypus, Ars ad hoc, LENSEmble, Ithaca kolledži nüüdismuusika ansambel, SurPlus, Ensemble XXI Jahrhundert, BBC Philharmonic, Sinfonietta Riga. Temalt tellib regulaarselt teoseid Baltikumi suurim nüüdismuusikafestival „Gaida“, millele ta on kirjutanud orkestri–teoseid. Tema muusika esindab regulaarselt Leedut Balti Muusika Päevadel.

2024. aastal annab Leedu muusika infokeskus välja Repečkaitė esimese portreealbumi. Tema teoseid leiab juba sellistelt antoloogialt, nagu „Between Music and Ritual“ (2021), „Nouveaux Horizons“ (2020), „88+“ (2020), „ZOOM in 12“ (2018), „Anthology of Lithuanian Art Music in the 21st Century“ (2017), „Contemporary Music Series: Lithuania“ (2016), „ZOOM in 10“ (2014) ja „30 Druskomanija Moments“ (2014).

2024. aastal kõlab Repečkaitė teost „La Muė“ lastekoorile, serpentile ja elektroonikale IRCAMi Espro's ja hiljem Versailles' kuninglikus palees. 2025. aastal on Justinal kaks esiettekannet: uus teos löökpillidele ja elektroonikale Zürichis ning tantsuprojekt Helsingis „Musica nova“ festivalil.

Justina Repečkaitė:

„**Vellum**“ on membraan ehk loomanahk — pärgament, millele kirjutada ja mida kasutati laialdaselt keskajal. Vellum-materjal kujutab endast trummi membraani, kuna löökpillide vibratsioone kasutatakse teose harmoonilise struktuuri loomiseks, justkui kirjutataks pärgamendile käsikirja.

Teose tellis Vilniuse „Gaida“ festival, esiettekandele tõi selle Leedu riiklik sümfooniaorkester Anu Tali juhatusel 2020. aasta oktoobris.“

Marius Baranauskas (1978)

„Supernova“ (2024, esiettekanne)

Leedu helilooja Marius Baranauskas töötas oma unikaalse helikeele välja üsna loometee alguses. Tema muusikalist maitset voolisid sonorism ja spektralism, kus tähelepanu on koondatud helile ja tämbrile, mis võimaldab tal luua lummutavalt müstilisi helimaastikke. Üsna sageli ammutab helilooja ideid teistest valdkondadest, nagu maalikunst, kirjandus ja astronoomia.

Barnauskaselt on muusikat tellinud suuremad festivalid üle maailma ning seda on esitanud mainekad ansamblid ja orkestrid, sealhulgas Sinfonietta Leipzig, ansambel Les temps modernes, Ensemble Melos Ethos, Läti Raadio koor, ansambel Neue Musik Berlin, Leedu Riiklik Sümfooniaorkester ja Leedu Rahvuslik Sümfooniaorkester, Sloveenia Raadio ja Televisiooni Orkester, Tokyo Filharmooniaorkester, paljud ansamblid ja solistid. Tema „NUNC“ tunnistati 2003. aasta parimaks Leedu elektroakustiliseks kompositsiooniks. Suurem tunnustus tuli pärast 2004. aastal Jaapanis konkursil „Toru Takemitsu Composition Award“ III koha võitmist teosega „Talking“. „The Molten Thought“ pälvis 2006. aastal Leedu prima orkestriteose tiitli, sama

nimetuse sai „Alrediph“ (tamtammile ja sümfooniaorkestrile) 2020. aastal. 2006. aastal sai ta ka Leedu parima teatrihelilooja preemia.

Barnauskas õppis 1996–2002 Leedu muusika- ja teatriakadeemias kompositsiooni prof Rimantas Janeliauskase juhendamisel ja jätkas samas aspirantuuris aastatel 2003–2005. 2004–2005 õppis ta kompositsiooni Lyoni konservatooriumis. Praegu töötab ta Leedu muusika- ja teatriakadeemias orkestratsiooni ja heliloomingu dotsendina. Ta on iga-aastase rahvusvahelise muusikateooria konverentsi „Muusika-komponeerimise põhimõtted“ koordinaator ja samanimelise teadusliku eelretsenseeritava ajakirja toimetaja. Ta on kirjutanud ka teadusartikleid.

Marius Baranauskas:

„Teose „**Supernova**“ idee ja kontseptsiooni lähtepunktiks oli super-noova fenomen — kosmiline plahvatus, mis toimub siis, kui massiivne täht jõuab oma elutsükli lõppu ja hävineb, vabastades tohutul hulgal energiat ja genereerides samal ajal universumis ka uusi elemente. Sümboolselt tähendab see nii lõppu kui ka on metafoor uutele algustele. Struktuursest vaatenurgast on oluline selle nähtuse kontrastne dünaamiline skaala — kokkutõmbumise ja dramaatilise laienemise faasid. Teoses muutuvad supernoova erinevad füüsilised parameetrid ja visuaalsed inspiratsioonid muusikaliseks vormiks, tämbriteks, rütmideks ja muudeks helilisteks elementideks. Nõnda resoneerib see paeluv kosmiline sündmus meiega kuuldavate ja tajutavate muusikaliste helide kaudu.“

Virge Joamets

Valle-Rasmus Roots. © Kaupo Kikkas.

VALLE-RASMUS ROOTS (s 1994) on tšellist ja dirigent. 2013. aastal lõpetas ta tšello erialal Tallinna muusikakeskkooli (Mart Laasi klass) ning 2020. aastal sai ta magistrikraadi Eesti muusika- ja teatriakadeemiast. 2022. aastal omandas Roots magistrikraadi orkestridirigeerimise erialal (juhendaja prof Paul Mägi). Käesoleval ajal jätkab ta EMTAs doktorant-nooremteadurina prof Arvo Volmeri juhendamisel. Roots on õppinud vahetusüliõpilasena Berliini kunstide ülikoolis prof Wolfgang Böttcheri ja Helsingis Sibeliuse akadeemias prof Marko Ylöneni tšelloklassis ning osalenud väljapaistvate tšellistide (David Geringas, Wolfgang Boettcher, Marko Ylönen, Francis Gouton jt) ja dirigentide (Neeme Järvi, Paavo Järvi, Kristjan Järvi, Leonid Grin, Arvo Volmer, Vello Pähn, Jorma Panula) kursustel. Ta on pälvinud I preemia Balti keelpillimängijate konkursil Vilniuses (2018) ja võitnud Yamaha stipendiumikonkursi (2016). Roots on juhatanud mitmeid orkestreid, ta on orkestri Helikunst asutaja ja dirigent ning teinud koostööd selliste solistidega, nagu Marcel Johannes Kits, Katariina Maria Kits, Sten Lassmann, Karis Trass, Hans Christian Aavik, Tähe-Lee Liiv, Elina Netšajeva jt. Ta on tšellistina soleerinud Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri, Tallinna Kammerorkestri, Pärnu Linnaorkestri, Baden-Badeni filharmonia orkestri, EMTA sümfooniaorkestri ees, dirigentideks Jüri Alpernten, Arvo Volmer, Paul Mägi, Risto Joost, Mikk Murdvee, Kaspar Mänd jt. Roots mängib Celeste Farotti tšellol (omanik pr Maivi Kaljuvee), mille on tema kasutusse andnud Eesti Pillifond.

CLEMENT POWER (s 1980) on õppinud Cambridge'i ülikoolis ja Londoni kuninglikus muusikakolledžis. Hooajal 2005/2006 oli ta assistent Londoni filharmooniaorkestri juures, seejärel sai temast Pariisis Ensemble InterContemporaini assistent-dirigent, kus ta töötas koos Pierre Boulezi ja Susanna Mälkkiga. Power on juhatanud maailma juhtivaid orkestreid ja teinud koostööd paljude tuntud nüüdismuusikaansamblitega. Viimasel aja on ta juhatanud järgmisi kollektiive: Klangforum Wien, Ensemble MusikFabrik (Köln), Londoni filharmooniaorkester, BBC Šoti sümfooniaorkester, NHK-sümfooniaorkester (Tokyo), Stuttgardi Raadio sümfooniaorkester, hr-Sinfonieorchester (Frankfurt), Luzerne'i festivali akadeemia orkester, Luxembourgigi filharmooniaorkester, Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, Ensemble InterContemporain (Pariis), Ensemble Contrechamps (Genf), Avanti! kammerorkester (Helsingi), Ictus Ensemble (Brüssel), Ensemble Modern (Frankfurt), Müncheneri kammerorkester, Britten Sinfonia (London), Ensemble TIMF (Lõuna-Korea); samuti on ta juhatanud olulistel festivalidel, nagu Luzerne'i festival, Salzburgi biennaal, Darmstadti suvekursused, „Wien Modern“, „Varssavi sügis“, „Acht Brücken“, „Eclat Festival“, Veneetsia biennaal, Aldeburghi festival, IRCAM Agora jne. Ta on toonud esiettekandele palju kaasaegseid heliteoseid ja teinud koostööd selliste heliloojatega, nagu Jonathan Harvey, Tristan Murail, Benedict Mason, Georg Friedrich Haas, Péter Eötvös, Julian Anderson, Olga Neuwirth, ning toonud esiettekandele oopereid, nt Hèctor Parra „Hypermusic Prologue“, Wolfgang Mittereri „Marta“, Liza Limi „Tree of Codes“. Tema salvestatud CD-d on ilmunud firmades col legno, Kairos, Wergo ja Orchid Classics; ta on salvestanud Marko Nikodijevići ja Agata

Zubeli portreealbumid (vastavalt ansamblitega MusikFabrik ja Klangforum Wien). Soovides anda oma kirge uue muusika vastu edasi ka järgmise põlvkonna muusikutele, on Power sageli külaline muusikaõppeasutustes, nt kuninglik muusikakolledž, kuninglik muusikaakadeemia, Guildhalli muusika- ja draamakool, Kölni muusika ja tantsu kõrgkool, Genfi kõrgem muusikakool.

E · R · S · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

ERSO
PEASPONSOR

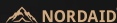

HOOAJA
SUURSPONSOR

LIVIKO
— anno 1898 —

BioBlock®

myfitness
world class gym & studios

RADISSON COLLECTION
TALLINN

NORDIC
CATERING

PAKEND & PRINT
EESTI RAHVAKOGU

ELTS JA BRAHMS

METSASARV
**PAULA
ERNESAKS**

METSASARV
KAIRI SOSI

METSASARV
**ELIISE
KANNUKENE**

METSASARV
KREETE JACOB

ERSO

DIRIGENT
OLARI ELTS

3

MAI
ESTONIA KONTSERDISAAL
2024

**PUUR
SCHUMANN
BRAHMS**

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER (ERSO) on elav ja mitmekülgne orkester, kes püüdleb alati tipptaseme poole. Eesti vanimal ja mainekaimal regulaarselt tegutseval sümfooniaorkestril täitub sel hooajal 97. tegevusaasta. ERSO ajalugu ulatub aastasse 1926 ning sarnaselt paljude omataolistega maailmas on see seotud rahvusliku ringhäälingu sünni ja arenguga. Alates hooajast 2020/2021 on enam kui 100-liikmelise orkestri peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts. Neeme Järvi jätkab koostööd ERSOga eluaegse aupeadirigendina, orkestri kunstiline nõustaja on Paavo Järvi, varasemad peadirigendid on olnud Olav Roots, Paul Karp, Roman Matsov, Neeme Järvi, Peeter Lilje, Leo Krämer, Arvo Volmer, Nikolai Aleksejev ja taas Neeme Järvi. ERSO on käinud arvukatel turneedel ning osalenud mainekatel rahvusvahelistel muusikafestivalidel. Möödunud hooajal esineti Olari Eltsi juhatusel Nürnbergis, Münchenis ja Pariisis. Samuti toimus orkestri esimene kontserdireis Suurbritanniasse, kus kahe nädala jooksul anti 11 kontserti. 2021. aasta novembri lõpus osalesid ERSO ja Elts Poolas rahvusvahelisel Kesk- ja Ida-Euroopa muusikafestivalil „Eufonie“. 2019. aastal avasid ERSO ja Neeme Järvi Prantsuse Raadio maineka Montpellier’ muusikafestivali ning orkester käis Kesk-Euroopa turneel, kus Neeme Järvi juhatusel esineti Viini Musikvereini kuldses saalis, Linzi Brucknerhausi suures saalis, Praha Rudolfinumi Dvořáki saalis ja Bregenzi Bodensee saalis ning Mihhail Gertsji juhatusel Saksamaal Erlangenis ja Viersenis. Veel on esinetud sellistel maailmalavadel nagu Berliini Konzerthaus, New Yorgi Avery Fisher Hall (praeguse nimetusega David Geffen Hall), Peterburi filharmoonia suur saal ja Maria Teatri kontserdisaal, Kölni filharmoonia, Helsingi Musiikkitalo, Stockholmi Berwaldhallen jt.

ERSO plaadistuste kõrget kvaliteeti on esile tõstetud mainekates klassikalise muusika ajakirjades ning sellega on kaasnenud mitmed tunnustused, millest olulisim on Eesti esimene Grammy (2004, dirigent Paavo Järvi), värskemad aga aasta klassikaalbumi tiitel 2020. aastal Eesti muusikaauhindade jagamisel Elleri sümfooniliste poemide teise plaadi eest (dirigent Olari Elts) ning kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ERSO-le ja Olari Eltsile seniste Elleri muusika salvestiste eest. Suurepärane koostöö on ERSO-l selliste mainekate plaadifirmadega nagu Chandos, BIS, Onyx, samuti Ondine, ERP jt.

Lisaks kohalikele raadio- ja telekanalitele on ERSO kontserte üle kandnud Mezzo ja medici.tv ning EBU vahendusel on need jõudnud paljudesse Euroopa raadiojaamadesse. 2020. aastal alustas tegevust ERSO TV (erso.tv), kus saab vaadata kõiki orkestri live-kontserte ning juba toimunud esinemisi.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

Peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts

Eluaegne aupeadirigent Neeme Järvi, **kunstiline nõustaja** Paavo Järvi

Koosseis 26. ja 28 aprillil 2024

I VIUL

Triin Ruubel
Marge Uus
Kristiina Aimla
Kätlin Ivask
Nina Kawaguchi
Kirti–Kai Loorand
Hanna–Liis Nahkur
Tõnis Pajupuu
Merje Roomere
Danae Taamal
Kaiu Talve
Andrus Tork
Tarmo Truuväärt
Liis–Helena Väljamäe

II VIUL

Emma Yoon
Triin Krigul
Kristel Kiik
Miiina Laanesaar
Kristjan Nõlvak
Varje Rimmel
Mari–Katrina Suss
Maaren Vihermäe
Toomas Hendrik Ellervee
Eva–Maarja Forslund
Elisabeth Härmand
Leevi Rosin

VIOOLA

Rain Vīlu
Liina Žigurs
Helena Altmanis
Sandra Klimaitė
Mall Help
Mairit Mitt–Bronikowska
Martti Mägi
Juhan Palm–Peipman
Liisi Rusnak
Jūlija Širokova

TŠELLO

Theodor Sink
Seulki Lee
Riina Erin
Tõnu Jõesaar
Lauri Toom

Margus Uus
Maris Vallsalu
Villu Vihermäe

KONTRABASS

Mati Lukk
Madis Jürgens
Imre Eenma
Xiaonan Nie
Indrek Pajus
Ants Önnis

HARF

Sara Siria D'Amico

FLÖÖT

Mari–Liis Vind
Linda Vood
Janika Lentsius

OBOE

Guido Gualandi
Aleksander Hännikäinen
Tõnis Traksmann

KLARNET

José Carlos Domínguez
Almela
Taavi Orro
Meelis Vind

FAGOTT

Kristjan Kungla
Francesco Pio Russo
Kaido Suss

METSASARV

Mattias Vihmann
Kalmer Kiik
Marii–Eliise Lumijõe
Nikita Matsuk

TROMPET

Mart Kivi
Erki Möller
Ivar Tillemann

TROMBOON

Andres Kontus
Peeter Margus
Väino Põllu

TUUBA

Madis Vilgats

TIMPANID

Adam Jeffrey

LÖÖKPILLID

Kaspar Eisel
Vambola Krigul
Lauri Metsvahi
Terje Terasmaa

KLAVER

Kärt Ruubel

SA ERSO juhatause liige

Kristjan Hallik

Produtsent

Daily Trippel

Orkestri mäenedžer

Marko Metsaru

Partnersuhete ja müügijuht

Signe Vaiknemets

Maine– ja

kommunikatsioonijuht

Kärt Ruubel

Toimetaja

Anita Maasalu

Noodikoguhoidja

Mariell Aren

Disainer

Norman Orro

Personalijuht

Piret Veensalu

Pilliliao juhataja

Egert Leinsaar

Lavameistrid

Jüri Korjus
Heiki Zvorovski

Vaata kõiki Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri
live-kontserte ning juba toimunud esinemisi
mugavalt oma kodus.

www.erso.tv

Sinu digitaalne
kontserdisaal!

ERSO.TV

KUTSUME KUULAMA

ELTS JA BRAHMS

R, 3. MAI KELL 18 (EELKONTSERT) JA KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL
Rasmus Puur. Sümfoonia (esiettekanne)

Robert Schumann. Kontsertpala neljale metsasarvele ja orkestrile, op. 86

Johannes Brahms. Sümfoonia nr 4 e-moll, op. 98

PAULA ERNESAKS metsasarv, KAIRI SOSI metsasarv, ELIISE KANNUKENE
metsasarv, KREETE JACOB metsasarv, ERSO, dirigent OLARI ELTS

NEEME JÄRVI JA KEVADKLASSIKA. Turandot

R, 10. MAI KELL 18 (EELKONTSERT) JA KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Carl Maria von Weber. „Turandot“ avamäng ja marss

Paul Hindemith. „Sümfoonilised metamorfoosid Carl Maria von Weberi teemadele“

Wilhelm Furtwängler. Sümfoonia nr 2 e-moll

ERSO, dirigent NEEME JÄRVI

HOOAJA LÖPPKONTSERT. Elts ja Mahler

R, 17. MAI KELL 18 (EELKONTSERT) JA KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Erkki-Sven Tüür. Tšellokontsert nr 2 (esiettekanne)

Gustav Mahler. Sümfoonia nr 5

NICOLAS ALTSTAEDT tšello, ERSO, dirigent OLARI ELTS

E · R · · O

Estonia pst 4
10148 Tallinn
tel 6 147 787
erso@erso.ee
www.erso.ee

Kuula ja vaata uuesti!

 ERSO.TV